

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 października 1957 r.

Nr 52

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 253 — z dnia 20 września 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz rozgraniczenia właściwości w tej dziedzinie 569
- 254 — z dnia 20 września 1957 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków 571

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

- 255 — z dnia 20 września 1957 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw konwencji o ochronie ofiar wojny, podpisanych w Genewie dnia 12 sierpnia 1949 r. 575

253

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1957 r.

w sprawie szczegółowego określenia zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz rozgraniczenia właściwości w tej dziedzinie.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 22 marca 1957 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelnych organów administracji państwowej w niektórych gałęziach przemysłu, budownictwa i komunikacji (Dz. U. Nr 17, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakres działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obejmuje:

- 1) w dziedzinie projektowania i realizacji budownictwa ogólnego (dla potrzeb mieszkaniowych, administracyjnych, gospodarczych, socjalnych i kulturalnych) w miastach i osiedlach oraz projektowania i realizacji budowy zakładów, urządzeń i instalacji przemysłowych, energetycznych, projektowania i wykonawstwa wielkich budowli wodnych, urządzeń żeglugowych i obiektów inżynierskich sprawy:
 - a) tworzenia, łączenia i likwidacji w ramach resortu państwowych biur projektów, przedsiębiorstw wykonawstwa budowlanego i przedsiębiorstw geologiczno-inżynierskich oraz ustalania kierunku i nadzorowania ich działalności,
 - b) zwierzchniego nadzoru podległych prezydiom rad narodowych państwowych biur projektów architektoniczno-budowlanych i przedsiębiorstw wykonawstwa budowlanego, z wyjątkiem objętych zwierzchnim nadzorem Ministra Gospodarki Komunalnej przedsiębiorstw powołanych do projektowania i wykonawstwa remontu budynków oraz urządzeń komunalnych,
 - c) współdziałania z Komitetem do Spraw Urbanistyki i Architektury w ustalaniu normatywów technicznych projektowania, określaniu zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej; zatwierdzaniu projektów typowych budownictwa; w udzielaniu wytycznych technicznych w zakresie projektowania; w sprawach wydawania przepisów regulujących normy pracy i systemy płac, cenniki za dokumentację projektowo-kosztorysową oraz strukturę i organizację projektowania architektoniczno-budowlanego;

- 2) w zakresie ustalania norm i przepisów dla państwowych przedsiębiorstw budowlanych — sprawy:
 - a) zasad organizacji produkcji budowlano-montażowej oraz prac geologiczno-inżynierskich,
 - b) norm zużycia materiałów przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych i inżynierskich,
 - c) warunków zapewniających należyłą jakość wykonywanych robót budowlanych,
 - d) norm pracy i systemów płac;
- 3) w zakresie produkcji i zbytu materiałów budowlanych, w szczególności cementu, wapna, gipsu, ceramiki budowlanej, ceramiki, szkła, materiałów izolacyjnych, kamienia budowlanego i kruszywa, surowców mineralnych, materiałów budowlanych, materiałów wapienno-piaskowych i elementów budowlanych — sprawy:
 - a) ustalania zasad przygotowania i eksploatacji baz surowców, zasad produkcji i zbytu materiałów budowlanych, wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowe,
 - b) tworzenia, łączenia i likwidacji w ramach resortu przedsiębiorstw produkcji materiałów budowlanych i elementów budowlanych, przedsiębiorstw geologicznych przedsiębiorstw zbytu materiałów budowlanych oraz ustalania kierunku i nadzorowania ich działalności,
 - c) zwierzchniego nadzoru przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych i przedsiębiorstw geologicznych podległych prezydiom rad narodowych, z wyjątkiem objętych zwierzchnim nadzorem Ministra Gospodarki Komunalnej przedsiębiorstw prefabrykacji i produkcji pomocniczej,
 - d) ustalania norm pracy i systemu płac w przemyśle materiałów budowlanych w ramach resortu oraz w przedsiębiorstwach podległych prezydiom rad narodowych,
 - e) ustalania warunków technicznych produkcji i warunków odbioru materiałów budowlanych,

- f) ustalania normatywów technicznych dla materiałów budowlanych,
 - g) określania kwalifikacji wymaganych od osób zajmujących samodzielne stanowiska techniczne w produkcji materiałów budowlanych;
 - 4) sprawy tworzenia, łączenia i likwidacji w ramach resortu zakładów usługowych i wytwórczych, związanych z budownictwem i przemysłem materiałów budowlanych, oraz nadzorowania ich działalności;
 - 5) w zakresie normowania technicznego i wydawania przepisów techniczno-budowlanych — sprawy:
 - a) określania normatywów oraz warunków technicznych wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych i instalacyjnych,
 - b) ustalania warunków technologicznych w zakresie wykonawstwa budowlano-montażowego,
 - c) ustalania zasad oraz udzielania wytycznych technicznych w zakresie wykonawstwa budowlano-montażowego,
 - d) ustalania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych, instalacyjnych, robót rozbiórkowych oraz w zakładach przemysłu materiałów budowlanych,
 - e) określania kwalifikacji wymaganych od osób zajmujących samodzielne stanowiska techniczne w państwowych, spółdzielczych i nie uspołecznionych przedsiębiorstwach wykonawstwa budowlano-montażowego, a w biurach i pracowniach projektów przy współudziale Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury,
 - f) ustalania zasad i określania warunków działalności geologicznej obsługi i górniczej eksploatacji surowców materiałów budowlanych,
 - g) ustalania ogólnych umownych warunków przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane;
 - 6) w dziedzinie normowania kosztorysowego w budownictwie — sprawy:
 - a) opracowywania i zatwierdzania powszechnie obowiązujących normatywów i wskaźników kosztorysowych oraz cenników na roboty, elementy budowlane i usługi oraz ustalania wskaźników stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie,
 - b) koordynowania, uzgadniania i merytorycznej oceny normatywów i wskaźników kosztorysowych oraz cenników o charakterze resortowym,
 - c) ustalania zasad sporządzania dokumentacji kosztorysowej, normatywów kosztorysowych i cenników,
 - d) ustalania podstaw rozliczeń za produkcję budowlano-montażową, materiały budowlane i usługi związane z budownictwem oraz za dokumentację projektowo-kosztorysową;
 - 7) sprawy organizacji udzielania pomocy technicznej dla indywidualnego i spółdzielczego budownictwa na wsi w zakresie:
 - a) opracowywania w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budownictwa wiejskiego ze szczególnym uwzględnieniem projektów typowych i projektów wzorcowych zagród i budynków wiejskich oraz w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i z Komitetem do Spraw Urbanistyki i Architektury — sprawy rozpowszechniania tej dokumentacji,
 - b) prowadzenia badań w zakresie stosowania nowych metod budowy sprzętu, narzędzi, aparatów i urządzeń instalacyjnych, materiałów zastępczych, miejscowych itp.,
 - c) ustalania wytycznych w zakresie działalności prezydentów rad narodowych w sprawie organizacji pomocy, poradnictwa i instruowania technicznego dla spółdzielni, zespołów i indywidualnych rolników w wykonawstwie robót budowlanych i produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych,
 - d) organizowania przy współudziale zainteresowanych ministrów i urzędów centralnych wydawnictw fachowych z dziedziny budownictwa wiejskiego,
 - e) współdziałania z właściwymi ministrami i urzędami centralnymi w sprawie ustalania zaopatrzenia budownictwa wiejskiego w materiały budowlane i sprzęt, zasad finansowania budownictwa wiejskiego i zasad udzielania pomocy kredytowej oraz organizowania szkolenia kadr rzemieślniczych i technicznych dla budownictwa spółdzielczego i indywidualnego na wsi,
 - f) ustalania wytycznych w przedmiocie udzielania pomocy przez przedsiębiorstwa resortu jednostkom drobnej produkcji materiałów budowlanych;
 - 8) sprawy organizacji i działalności instytutów naukowo-badawczych w zakresie budownictwa i materiałów budowlanych, współpracy z państwowymi i społecznymi instytucjami naukowymi i zawodowymi działającymi w dziedzinie budownictwa i materiałów budowlanych, współdziałania z innymi ministrami w sprawach perspektywicznych planów prac naukowo-badawczych, programów nauczania, kształcenia i zatrudnienia w dziedzinie budownictwa;
 - 9) sprawy związane z postępem technicznym w budownictwie i w produkcji materiałów budowlanych oraz sprawy organizacji i nadzoru nad prowadzeniem doświadczeń w budownictwie i produkcji materiałów budowlanych;
 - 10) sprawy współpracy z zagranicą w zakresie przenoszenia osiągnięć dotyczących postępu technicznego i organizacyjnego techniki budowlanej, produkcji materiałów budowlanych i techniki górniczej, eksploatacji materiałów budowlanych, ekonomiki i finansów budownictwa;
 - 11) inne sprawy z zakresu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych nie zastrzeżone ustawami właściwościami innych ministrów, urzędów centralnych oraz Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.
2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
- 1) współdziała z Ministrem Przemysłu Dróbno i Rzemiosła w sprawie ustalania ogólnych zasad polityki państwowej w stosunku do nie uspołecznionych biur i pracowni projektów, przedsiębiorstw wykonawstwa i rzemiosła budowlanego oraz przedsiębiorstw produkcji materiałów budowlanych, ustalania zasad przygotowania i eksploatacji baz surowców, zasad produkcji i zbytu materiałów budowlanych przez nie uspołecznione przedsiębiorstwa produkcji materiałów budowlanych oraz w sprawie ustalania ogólnych umownych warunków przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez nie uspołecznione przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlanego;
 - 2) porozumiewa się z Centralnym Związkiem Spółdzielczym w sprawie ustalania ogólnych zasad polityki państwowej w zakresie tworzenia, działalności i likwidacji spółdzielczych biur i pracowni projektów, przedsiębiorstw wykonawstwa budowlanego oraz przedsiębiorstw produkcji materiałów budowlanych.
- § 2. W zakresie spraw objętych przepisami § 1 ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

- § 3. 4. Tracą moc:
- 1) § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1956 r. w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa (Dz. U. Nr 30, poz. 143);
 - 2) § 1 i § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1952 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego (Dz. U. Nr 45, poz. 305).
2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła (Dz. U. Nr 60, poz. 410 z późniejszymi zmianami):
- a) w § 1 ust. 1 pkt 2 skreśla się wyrazy „oraz budownictwa przemysłowego drobnej wytwórczości”;
 - b) w § 1 dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:
„Określony w ust. 1 pkt 2 i 3 zakres działania nie obejmuje podległych prezydium rad narodowych terenowych przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych”.
3. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu

do Spraw Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 4, poz. 16) dodaje się w § 1 ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury ustala ogólne zasady struktury i pracy organizacji projektowania architektoniczno-budowlanego, normatywy techniczne projektowania i zasady sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej, zatwierdza projekty typowe budownictwa oraz opracowuje cenniki za dokumentację projektowo-kosztorysową — przy współudziale Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych”.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zainteresowanym ministrom, Prezesowi Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury oraz kierownikom urzędów centralnych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

254

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1957 r.

w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków.

Na podstawie art. 6 i art. 21 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. Nr 20, poz. 130) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Za budynek w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się każdą budowlę, umocowaną w ziemi lub na ziemi, posiadającą ściany albo słupy lub filary oraz pokrycie dachowe.

2. Posiadacza, użytkownika lub dzierżawcę budynku traktuje się w stosunkach wynikających z obowiązkowego ubezpieczenia budynków na równi z właścicielem, z wyjątkiem prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem § 30.

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o PZU — należy przez to rozumieć Państwowy Zakład Ubezpieczeń;
- 2) o prezydiach gromadzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium miejskich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.

Rozdział II.

Przedmiot ubezpieczenia.

§ 2. Obowiązkowemu ubezpieczeniu podlegają budynki należące:

- 1) do rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) do indywidualnych właścicieli.

§ 3. 1. Wylacza się z obowiązkowego ubezpieczenia budynki:

- 1) przemysłowe i wiatraki;
- 2) opuszczone przez właścicieli i nie używane;
- 3) o charakterze tymczasowym lub przeznaczone na rozbiórkę;
- 4) znajdujące się w zarządzie instytucji, zakładów i przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych (poza rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi) oraz organizacji politycznych, społecznych, zawodowych i samorządu gospodarczego.

2. Za budynki przemysłowe uważa się pomieszczenia zakładów przemysłowych oraz inne pomieszczenia, tworzące z nimi jedną całość gospodarczą i położone na terenie przemysłowym. Za zakład przemysłowy uważa się taki zakład, w którym produkcja odbywa się przy pomocy silników mechanicznych o mocy ogółem co najmniej 10 koni mechanicznych albo pracuje w jednej zmianie przynajmniej 15 robotników, a w szwalniach, metalniach, snowalniach, cerowniach i pakowniach — przynajmniej 25 robotników. Za teren przemysłowy uważa się obszar tworzący pod względem gospodarczym nieprzerwaną całość i służący potrzebom zakładu przemysłowego.

3. Jeżeli budynek mieści częściowo zakład przemysłowy, częściowo zaś przeznaczony jest na inne cele, nie będące w związku gospodarczym z zakładem przemysłowym, uznaje się go za przemysłowy tylko wówczas, gdy przynajmniej w połowie powierzchni użytkowej zajęty jest na cele przemysłowe.

4. Za budynki o charakterze tymczasowym lub przeznaczone na rozbiórkę uważa się budynki:

- 1) mające tymczasowy charakter z samego przeznaczenia;
- 2) nie nadające się do normalnego używania z powodu złego stanu;